

Σεραφείμ Πισσίδειος ἐγεννήθη ἐν Ἀτταλείᾳ κατὰ τὸ ἔτος 1720· διδάχθεις τὰ ἐγκύκλια μαθήματα ἐν Σμύρνῃ ἐγένετο ἱεροκέρυξ, εἶτα ἐχειροτονήθη μητροπολίτης Ἀγκύρας περὶ τὸ ἔτος 1770. Μετέφρασεν εἰς τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν πολλὰ ἐκκλησιαστικὰ συγγράμματα, ἅπερ ἐξέδωκεν ἐν Βενετίᾳ χάριν τῶν μὴ γινωσκόντων τὴν ἐλληνικὴν Ἀνατολιτῶν. Ἐξ ἔτι, ὡς λέγεται, κατὰ τὸ ἔτος 1800 ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐν ἔτει 1758 ἐξέδωκεν ἐν Λειψίᾳ τὴν Εὐαγγελικὴν Σάλπιγγα τοῦ Μακαρίου καὶ βίβλον τοῦ Ἀργέντου ἐπιγραφομένην Ῥαντισμοῦ Στῆλίτευσις μετὰ προλεγομένων, ἐν οἷς κατακρίνει τὰ καινότεμα λατινικὰ δόγματα.

Εὐγένιος Βούλγαρις ἐγεννήθη τῷ 1716 ἔτει ἐν Κερκύρα(α), ἐν ἧ ἑδιδάχθη τὰ ἐγκύκλια μαθήματα παρὰ Ἱερεμίου τοῦ Καβαδίου, ἐν δὲ Ἰωαννίνοις παρὰ τοῦ τότε ἐκεῖ σχολαρχοῦντος Μεθοδίου τοῦ Ἀνθρακίτου, μετὰ ταῦτα μεταβὰς εἰς τὸ Πατάβιον ἤκροάσατο τῶν φιλολογικῶν καὶ θεολογικῶν μαθῆματα διδασκόντων καθηγητῶν. Μετὰ δὲ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἑαυτοῦ σπουδῶν ἐσχολάρχησεν ἐν Ἰωαννίνοις, ἐν Κοζάνῃ, ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθωνος ἀπὸ τοῦ ἔτους 1753 μέχρι τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ ἔτους 1759, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅθεν ἀνῆλθεν εἰς Γερμανίαν ἐν ἔτει 1763 ἵνα τύποις ἐκδώσῃ ἐν Λειψίᾳ τὰ αὐτοῦ συγγράμματα. Ἐντεῦθεν προσεκλήθη εἰς Πετροῦπολιν παρὰ τῆς αὐτοκρατορίσσης Αἰκατερίνης τῆς Β΄ καὶ ἐχειροτονήθη ἀρχιεπίσκοπος Σλαβινίου καὶ Χερσῶνος ἐν ἔτει 1776. Ἐπισκοπεύσας δὲ τὸν ἐμπιστευθέντα ἑαυτῷ χριστῶνυμον λαὸν μέχρι τοῦ ἔτους 1779, παρητήθη τῆς ἐπισκοπικῆς θέσεως ὑπὲρ

(α) Τινὲς λέγουσι τὸν Εὐγένιον Ζακύνθιον· ἀλλ' αὐτὸς ἐγγραφεὶς ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Χάλκης τῇ 25 Μαΐου τοῦ ἔτους 1765, ὅπως ἀκροασθῆ τοῦ μαθηματικῶν διδάσκοντος Σεγνέρου, ἐγράφη Coregraensis, ὡς ἔτι καὶ νῦν φαίνεται ἐν τῷ καταλόγῳ.

